

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
178

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

723. Περί παρατάσεως αναστολής εξυπηρέτησεως ιδιωτικών εις χρυσόν η εξωτερικόν συνάλλαγμα δανείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1961. 1
724. Περί τροποποιήσεως του Ὄργανισμου τῆς Διευθύνσεως Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Ἡρακλείου. 2
725. Περί συστάσεως Εἰδικῆς Ὑπηρεσίας Ὑδραυλικῶν Ἔργων Βοιωτίας καὶ ὀρισμοῦ ἔδρας Εἰδικοῦ Γραφεῖου Ὑδραυλικῶν Ἔργων Ἡπείρου. 3
726. Περί ἀναθέσεως εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων τῆς ἐξουσίας τοῦ υπογράφειν ἀποφάσεις, ἐγγράφα κλπ. ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου τούτου. 4
727. Περί ἐγκρίσεως Κανονισμοῦ Παροχῶν τοῦ Ταμείου Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως Ἐργατοτεχνιτῶν Δομικῶν καὶ Ξυλουργικῶν Ἔργασιῶν. 5

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

- Διόρθωσις ἡμαρτημένων εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 639 Β. Δ. τῆς 18.8.60 ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Συγκοινωνιῶν καὶ Δημ. Ἔργων. 6

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 723

Περί παρατάσεως αναστολής εξυπηρέτησεως ιδιωτικῶν εἰς χρυσόν η εξωτερικόν συνάλλαγμα δανείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1961.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὸ ἄρθρον 24 παράγρ. 2 τοῦ Ν. Δ. 3956)1959 «περὶ ἀντικαταστάσεως ἐνίων διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 2562)1956 καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων» καὶ 2) τὴν ὑπ' ἀριθ. 573) 1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, πρότασι: τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, τῆς Δικαιοσύνης, καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον μόνον

Ἡ ὑπὸ τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Ν. 3956)1959 προβλεπομένη ἀναστολή ἐξυπηρέτησεως τῶν εἰς χρυσόν η εξωτερικόν συνάλλαγμα ιδιωτικῶν δανείων ὡς αὕτη παρετάθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου μόνου τοῦ ἀπὸ 7.12.1959 Β. Διατάγματος «περὶ παρατάσεως ἀναστολῆς ἐξυπηρέτησεως ιδιωτικῶν εἰς χρυσόν η εξωτερικόν συνάλλαγμα δανείων μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1960», παρατείνεται μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1961.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ Συντονισμοῦ, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ Κ. ΚΑΛΛΙΑΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

(2)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 724

Περί τροποποιήσεως τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Ἡρακλείου.

ΠΑΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 1116)1942 Ν.Δ. καὶ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 787)1943 Α.Ν. Ἴδόντες τὴν ὑπ' ἀριθ. 112)1960 πράξιν τῆς Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς Ἡρακλείου, τὴν ὑπ' ἀριθμ. 471)1960 συμφωνον γνώμην τοῦ Α.Σ.Δ.Υ. καὶ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 557)1960 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας,

Προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσαιμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 17.3.1941 Β.Δ. «περὶ ὀργανισμοῦ τῆς Διευθύνσεως Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Ἡρακλείου» προστίθεται παράγραφος 3, ἔχουσα οὕτω:

«3. Εἰς τὸν Ταμῖαν τῆς Διευθύνσεως Ἐκμεταλλεύσεως Λιμένος Ἡρακλείου χορηγεῖται ἐπίδομα λόγῳ διαχειριστικῶν λαθῶν, ὀριζόμενον εἰς 3ο) ἐπὶ τοῦ βασικοῦ μισθοῦ αὐτοῦ».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ
Β.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ἜΡΓΩΝ
Α. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ Σ. ΓΚΙΚΑΣ

(3)

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 725

Περί συστάσεως Ειδικής Υπηρεσίας Υδραυλικών Έργων Βοιωτίας και όρισμού έδρας Ειδικού Γραφείου Υδραυλικών Έργων Ηπείρου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει:

1) Τήν παράγραφον 1 του άρθρου 4 και τας παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 5 του Ν. Δ)τος 2386)1953 (περί ένοποιήσεως και άποκεντρώσεως των Τεχνικών Υπηρεσιών του Κράτους).

2) Τήν ύπ' άριθμ. 1741)20.8.1960 γνώμη του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων.

3) Τήν ύπ' άριθμ. 596)1960 γνώμη του Άνωτάτου Συμβουλίου Δημοσίων Υπηρεσιών και

4) Τήν ύπ' άριθμ. 579)15.9.1960 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας.

Προτάσει του Ήμετέρου επί των Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων Υπουργού άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν.

Άρθρον Μόνον

1) Συνιστάται Ειδική Υπηρεσία Υδραυλικών Έργων Βοιωτίας, ύπαγομένη άμέσως υπό τήν Υπηρεσίαν Υδραυλικών Έργων του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων, μέ έδραν τας Θήβας και κατά τόπον άρμοδιότητα τον Νομόν Βοιωτίας.

2) Όρίζεται ως έδρα του Ειδικού Γραφείου Υδραυλικών Έργων Ηπείρου ή πόλις των Ίωαννίνων.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από τής δημοσιεύσεως του εις τήν Εφημερίδα τής Κυβερνήσεως.

Είς τον αυτόν επί των Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων Υπουργόν ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Θεσσαλονίκη τή 29 Οκτωβρίου 1960

Β.
ΠΑΥΛΟΣ

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Σ. ΓΚΙΚΑΣ

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 726

Περί αναθέσεως εις τον Γενικόν Γραμματέα του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων τής έξουσίας του ύπογράφειν άποφάσεις, έγγραφα κλπ. άρμοδιότητος του Υπουργείου τούτου.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει:

1. Το άρθρον 12 παράγρ. 1 του Α. Ν. 1671)51, κωρωθέντος διά του Νόμου 2113)1951.

2. Το άρθρον 11 παράγρ. 1 του Νόμου 3076)1954.

3. Τήν ύπ' άριθ. 582)1960 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου τής Έπικρατείας, προτάσει του Ήμετέρου επί των Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων Υπουργού, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Άρθρον μόνον.

Είς τον Γενικόν Γραμματέα του Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων ανατίθεμεν τήν ύπογραφην άπασών των άποφάσεων, πράξεων, εγγράφων και ενταλμάτων των κατά τους κειμένους Νόμους υπό του Υπουργού εκδιδόμενων και άφορώντων εις τήν άρμοδιότητα του τώως Υπουργείου Δημοσίων Έργων.

Έξαιρούνται τής ως άνω έξουσιοδοτήσεως : 1) Οί Νόμοι, 2) τά Βασιλικά Διατάγματα, 3) ή κατάρτισις του σχεδίου προϋπολογισμού, ως και πάσα τροποποίησις αυτού, 4) ή κατακύρωσις δημοπρασιών ή ή ύπογραφή συμβάσεων άφορωσών

τήν μελέτην ή εκτέλεσιν δημοσίου έργου αξίας άνω των τριών εκατομμυρίων δραχμών, 5) αι κατά τας κειμένας διατάξεις άποφάσεις αι άφορώσαι προσλήψεις και άπολύσεις πάσης φύσεως προσωπικού Υπουργείου Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων, ως και των υπό τήν έποπτείαν τούτου τελούντων Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

Είς τον αυτόν επί των Συγκοινωνιών και Δημοσίων Έργων Υπουργόν, ανατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Έν Θεσσαλονίκη τή 29 Οκτωβρίου 1960

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ & ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Σ. ΓΚΙΚΑΣ

B. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 727

Περί έγκρίσεως Κανονισμού Παροχών του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών.

ΠΑΥΛΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες ύπ' όψει:

1) Τας διατάξεις του άρθρου 8 του Ν. Δ. 3867)58 περί τής λειτουργίας του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών.

2) Γνώμη του Δ. Σ. του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών (άριθ. πρωτ. 1184)11.5.59).

3) Γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικής Ασφαλίσεως διατυπωθείσαν κατά τήν 495ην συνεδρίασιν αυτού τής ΙΑ' περιόδου τής 5.10.59.

4) Τήν ύπ' άριθ. 288)60 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Έπικρατείας, προτάσει του Ήμετέρου επί τής Έργασίας Υπουργού, άπεφασίσασμεν και διατάσσομεν:

Έγκρίνομεν

Τον Κανονισμόν Παροχών του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών εξ άρθρων είκοσι εξ (26) έχοντα ούτω:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΠΑΡΟΧΩΝ
ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ
ΕΡΓΑΤΟΤΕΧΝΙΤΩΝ ΔΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΞΥΛΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

Άρθρον 1.

Αί υπό του Ταμείου Έπικουρικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών χρηρηγούμεναι παροχαι διέπονται υπό των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού Παροχών.

Άρθρον 2.

Σύνταξις λόγω γήρατος.

Δικαιούται συντάξεως λόγω γήρατος εκ του Ταμείου, ό ήσφαλισμένος ό διακόπτων τήν άσκησιν τής ασφαλίσσεως παρά τω Ταμείω έργασίας εάν συνεπλήρωσε τό 65ον έτος τής ήλικίας του προκειμένου περι άρρενος και τό 60ον προκειμένου ήλικίας του προκειμένου περι θήλεος και έπραγματοποίησεν έν τή ασφαλίσει του Ταμείου, τας, υπό τής διεπούσης εκάστοτε τό ΙΚΑ Νομοθεσίας, άπαιτουμένας ήμέρας έργασίας έν ασφαλίσει διά τήν άμελίωσιν του δικαιώματος εις σύνταξιν λόγω γήρατος.

Άρθρον 3.

Σύνταξις λόγω άναπηρίας.

1. Δικαιούται συντάξεως λόγω άναπηρίας εκ του Ταμείου, ό ήσφαλισμένος ό καθιστάμενος άνάπηρος κατά τήν έννοίαν

της επομένης παραγράφου, ἐφ' ὅσον ἐπραγματοποίησεν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, τὰς ὑπὸ τῆς διεπούσης ἐκάστοτε τὸ Ι.Κ.Α. νομοθεσίας, ἀπαιτούμενας ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν λόγῳ ἀναπηρίας.

2. Οἱ ἠσφαλισμένοι θεωροῦνται ἀνάπηροι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγούμενης παραγράφου, ἐὰν λόγῳ παθῆσεως ἢ βλάβης ἢ ἐξασθενήσεως σωματικῆς ἢ πνευματικῆς, ἐξαμήνου τοῦλάχιστον κατ' ἰατρικὴν πρόβλεψιν διαρκείας, καὶ μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Ὁργανισμοῦ Κυρίας Ἀσφαλίσεως καταβολὴν ἐπιδόματος ἀσθενείας ἐξαμήνου τοῦλάχιστον διαρκείας δὲν δύνανται νὰ κερδίσουν δι' ἐργασίας ἀναποκρινομένης εἰς τὰς δυνάμεις, τὰς δεξιότητας, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν συνήθη αὐτῶν ἐπαγγελματικὴν ἀπασχόλησιν πλέον τοῦ τρίτου ὄρου συνήθως κερδίζει ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ ἐπαγγελματικῇ κατηγορίᾳ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος τῆς αὐτῆς μορφώσεως.

3. Ἡ ὑπάρξις τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναπηρίας θεαοῦται διὰ γνωμοδοτήσεως τῶν κατὰ τὸν τρόπον Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ Ι.Κ.Α. ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς Νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέα διαδικασίαν, τὰς προθεσμίας καὶ διαδικασίας ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κλπ.

4. Ἡ σύνταξις λόγῳ ἀναπηρίας μετατρέπεται εἰς σύνταξιν γήρατος, ὅσα τὸ ἄθροισμα τῶν ἐτῶν ἡλικίας καὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ συνταξιοδοτούμενου ἀνέλθῃ εἰς 65 προκειμένου περὶ ἀρρένων καὶ εἰς 60 προκειμένου περὶ θηλέων.

5. Ἐὰν ὁ ἠσφαλισμένος κατέστη ἀνάπηρος ἐκ προθέσεως ἢ συνεπείᾳ πλημμελήματος ἢ κακουργήματος παρ' αὐτοῦ διαπραχθέντος, ἀποδεικνύεται δὲ ἡ ἐνοχλή του διὰ τελεσιδικίου δικαστικῆς ἀποφάσεως, δὲν δικαιούται συντάξεως ἀναπηρίας, ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων, ταῦτα δικαιούνται συντάξεως, τῆς θὰ ἐδικαιούντο εἰς περίπτωσιν θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου.

6. Αἱ κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α. προβλεπόμεναι προϋποθέσεις διὰ τὴν παροχὴν ἡλαττωμένης συντάξεως κατὰ τὰ ἐκάστοτε ποσοστὰ μειώσεως ταύτης, ἰσχύουσιν καὶ διὰ τὴν ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου χορηγήσιν ἀντιστοίχως μειωμένης συντάξεως συντρεχουσῶν καὶ τῶν λοιπῶν προϋποθέσεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

7. Ὡς ἐφαρμοστέα Νομοθεσία τοῦ Ι.Κ.Α. εἰς ἣν παραπέμπει ὁ παρῶν Κανονισμὸς, νοεῖται ἡ κατὰ τὸν χρόνον ἐπελεύσεως τοῦ ἀσφαλιστικοῦ κινδύνου ἰσχύουσα τοιαύτη διὰ τὸ Ι.Κ.Α.

Ἄρθρον 4.

Σύνταξις λόγῳ θανάτου.

1. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου, δικαιούνται συντάξεως τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐὰν ὁ θανὼν εἶχε συμπληρώσει πρὸ τοῦ θανάτου του, τὰς, ὑπὸ τῆς διεπούσης ἐκάστοτε τὸ Ι.Κ.Α. Νομοθεσίας, ἀπαιτούμενας ἡμέρας ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ δικαιώματος εἰς σύνταξιν λόγῳ θανάτου.

2. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ δικαιούνται παρὰ τοῦ Ταμείου συντάξεως, ἐφ' ὅσον συντρέχωσι καὶ αἱ λοιπαὶ νόμιμοι προϋποθέσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης νέας κρίσεως ὡς πρὸς τὰς προϋποθέσεις αἰτινες ἐθεμελίωσαν τὸ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα τοῦ ἀποβιώσαντος.

Ἄρθρον 5.

Δικαιώδοχοι.

1. Ὡς μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου νοοῦνται:

α) Ἡ χήρα ἢ ὁ ἄπαρος καὶ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν χήρος ὁ ἢ συντήρησις ἐβάρυνε οὐσιωδῶς τὴν θανούσαν.

β) Τὰ ὄργανα νόμιμα τέκνα, τὰ νομιμοποιηθέντα, ἀγνωρισθέντα καὶ υἱοθετηθέντα ὧν ἡ υἱοθεσία ἔλαβε χώραν ἐν τοῦλάχιστον ἔτος πρὸ τοῦ θανάτου ἢ τῆς χορηγήσεως συντάξεως ἢ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς εἰς τὸν θάτον πατέ-

ρα καὶ τὰ ὁποῖα δὲν λαμβάνουν ὁπωσδήποτε σύνταξιν ἐκ τοῦ Ταμείου καὶ ἐπὶ θανάτου ἠσφαλισμένης ἢ θήλειος συνταξιούχου καὶ τὰ νόθα αὐτῆς τέκνα.

γ) Οἱ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ τοῦ συνταξιούχου (ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου) ἢ ἐπιδοματούχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς ὄρφανός πατρός καὶ μητρός, ἐγγονοὶ καὶ προγονοὶ, ἐφ' ὅσον πάντες οὗτοι συντηροῦντο κυρίως ὑπὸ τοῦ θανόντος (τῆς θανούσης).

δ) Οἱ γονεῖς ἐὰν ἢ συντήρησις τῶν ἐβάρυνε κυρίως τὸν θανόντα (τὴν θανούσαν). Οἱ ἐγγονοὶ, προγονοὶ καὶ γονεῖς δικαιούνται συντάξεως, ἐὰν δὲν συντρέχωσι μετὰ χήρας (χήρου) ἢ τέκνων δικαιουμένων συντάξεως ἢ καὶ ἐὰν συντρέχωσι, δὲν ἐξαντλεῖται τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τῆς ἰκανοποιήσεως τῶν εἰς σύνταξιν δικαιωμάτων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων.

2. Ἡ χήρα (χήρος) δὲν δικαιούται συντάξεως:

α) Ἐὰν ὁ θάνατος τοῦ συζύγου (τῆς συζύγου) ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου ἐκτός:

α1) Ἐὰν ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς ἀτύχημα.

β1) Ἐὰν ὑφισταμένου τοῦ γάμου ἐγεννήθη ἢ διὰ τοῦ γάμου ἐνομιμοποιήθη τέκνον.

γ1) Ἐὰν ἡ χήρα κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τελῆ εἰς κατάστασιν ἐγκυμοσύνης, καὶ

β) Ἐὰν ὁ θανὼν (θανούσα) ἐλάβανε κατὰ τὴν τέλει τοῦ γάμου σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, ὁ δὲ θάνατος ἐπῆλθε πρὸ τῆς παρόδου 24 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, ἐκτός ἂν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συντρέχῃ λόγος τις ἐκ τῶν ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α1, β1 καὶ γ1 ἀναφερομένων.

3. Πρόσωπα ἐκ τῶν, κατὰ τὰς προηγούμενας παραγράφους δικαιουμένων συντάξεως, στεροῦνται παντὸς ἐπ' αὐτῆς δικαιώματος, ἐὰν δι' ἀποφάσεως Ποινικοῦ Δικαστηρίου ἤδηλον καταδικασθῇ διὰ πράξεως ἀποτελέσασα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ θάνατος τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου (τῆς ἠσφαλισμένης ἢ τῆς συνταξιούχου).

Ἄρθρον 6.

Ἡλικία.

1. Κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν ὡς ἔτη ἡλικίας λογίζονται τὰ συμπληρωμένα τοιαῦτα.

2. Ἡ ἡλικία ἀποδεικνύεται:

α) Διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως ἐξ ὑπαρχῆς συντεταγμένης ἢ ἐν περιπτώσει μὴ ὑπάρξεως τοιαύτης, διὰ πιστοποιητικοῦ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς τοῦ τόπου γεννήσεως ἐξ οὗ νὰ προκύπτῃ ὁ αὐξὼν ἀριθμὸς ἐγγραφῆς εἰς τὰ μητρώα Ἀρρένων ἢ τὰ Δημοτολόγια καὶ τὸ ἔτος γεννήσεως.

Εἰς ἄς περιπτώσεις ἐκ τοῦ προσαγομένου πιστοποιητικοῦ προκύπτει καὶ ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως, τὰ στοιχεῖα ταῦτα θὰ λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ ὅτι ταῦτα ἐλήφθησαν ἐξ ἐνόρκων βεβαιώσεων ἢ βεβαιώσεως ἱερέως.

β) Δι' ἀποσπάσματος ἐκ τοῦ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Ἐσωτερικῶν τηρουμένου Μητρώου Ἀρρένων.

γ) Προκειμένου περὶ προσφύγων, διὰ πιστοποιητικοῦ Δημοτικῆς ἢ Κοινοτικῆς Ἀρχῆς ἢ διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν ἀναφέροντος τὴν κατὰ τὸν χρόνον τῆς πολιτογραφήσεως δηλωθεῖσαν ἡλικίαν.

δ) Ἐν ἐλλείψει, ἢ ἀδυναμίᾳ ἀποδείξεως τῆς ἡλικίας βάσει τῶν ἀνωτέρω στοιχείων λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἢ ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ι.Κ.Α. ἢ ἄλλου Ὁργανισμοῦ κυρίας Ἀσφαλίσεως ἀναγραφομένη τοιαύτη.

3. Ὅσακις εἰς τὸ ἀποδεικτικὸν ἡλικίας δὲν καθορίζεται ἡ ἡμέρα καὶ ὁ μὴν γεννήσεως, ὡς τοιαύτη λογίζεται ἡ 1η Ἰουλίου τοῦ ἔτους τῆς γεννήσεως.

Ἄρθρον 7.

Ποσὸν συντάξεως ἠσφαλισμένου.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν, κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμὸν, χορηγουμένων συντάξεων, τὰ δικαιούμενα τριούτων πρό-

σώπα, κατατάσσονται εις μίαν τῶν ἀκολουθῶν κλάσεων, δι' ἃς προσδιορίζονται τὰ ἐναντι ἐκάστης τούτων ἀναφερόμενα τεκμαρτὰ ἡμερομίσθια, ἀναλόγως τοῦ πραγματοποιημένου ἡμερησίου μισθοῦ :

Ἡμερήσιος μισθὸς ἀπὸ	μέχρι	Τεκμαρτὸν ἡμερομίσθιον	Ἀσφαλ. Κλάσις
—	12,50	10	I
12,51	17,50	15	II
17,51	22,50	20	III
22,51	27,50	25	IV
27,51	32,50	30	V
32,51	37,50	35	VI
37,51	45,00	40	VII
45,01	55,00	50	VIII
55,01	65,00	60	IX
65,01	75,00	70	X
75,01	85,00	80	XI
85,01	115,00	100	XII
115,01	καὶ ἄνω	130	XIII

2. Εἰς τοὺς ἡσφαλισμένους τοὺς ἐξερχομένους λόγῳ γήρατος καὶ ἀναπηρίας, κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, χορηγεῖται βασικὴ σύνταξις ἢ ὅποια εἶναι ἴση μὲν τὰ 80 ο)ο τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς δευτέρας ἀσφαλιστικῆς κλάσεως. Τὸ ποσὸν τοῦτο τῆς βασικῆς συντάξεως, προσαυξάνεται κατὰ 10 ο)ο ἐπὶ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς δευτέρας ἀσφαλιστικῆς κλάσεως καὶ τοῦ τοιοῦτου τῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεν ὁ ἡσφαλισμένος τὰς περισσότερας ἡμέρας ἐργασίας τῆς τελευταίας διετίας πρὸ τῆς διακοπῆς τῆς ἐργασίας του. Ἡ μηνιαία βασικὴ σύνταξις ἐξευρίσκεται διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ὡς ἄνω ποσοῦ ἐπὶ 25.

3. Τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως αὐξάνεται : 1) κατὰ 4 ο)ο ἀνὰ πεντακόσια (500) ἡμερομίσθια ἀπὸ 1.500—3.000, 2) κατὰ 3 ο)ο ἀνὰ πεντακόσια (500) ἡμερομίσθια ἀπὸ 3.001—6.000 καὶ 3) κατὰ 2 ο)ο ἀνὰ πεντακόσιαις ἡμερησίαις καταβολὰς ἀπὸ 6.001 καὶ ἄνω.

4. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένου ἐξερχομένου λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως εἶναι ἴσον πρὸς τὰ (40 ο)ο τεσσαράκοντα ἑκατοστὰ τοῦ τεκμαρτοῦ ἡμερομίσθιου τῆς ἀσφαλιστικῆς κλάσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκεν τὰς περισσότερας ἡμέρας τοῦ τελευταίου μηνὸς πρὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἐπὶ (25) εἴκοσι πέντε.

5. Ὡς καταβολαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος νοοῦνται αἱ πραγματοποιηθεῖσαι ἐν τῇ ἐνεργῷ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου, αἱ λόγῳ ἐξαγορᾶς ἀναγνωρισθείσης προὔπηρεσις καταβολαὶ καὶ αἱ προσμετρούμεναι ἡμέραι ἐργασίας λόγῳ διαδοχικῆς ὑπαγωγῆς εἰς Ταμεία Ἐπικουρικῆς Ἀσφαλίσεως κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ Α.Ν. 1846) 1951.

6. Προκειμένου περὶ ἡσφαλισμένων ἀμειβομένων διὰ μηνιαίου μισθοῦ, οὗτοι θεωροῦνται ὡς πραγματοποιοῦντες 25 ἡμερησίας καταβολὰς κατ' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν μῆνα πλῆρους ἀπασχολήσεως.

Προκειμένου περὶ τῶν ἡμερομίσθιων ἡσφαλισμένων, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν τὰ παρ' αὐτῶν πραγματοποιηθέντα ἡμερομίσθια.

7. Ἐὰν ὁ συνταξιούχος λόγῳ ἀναπηρίας τελεῖ εἰς κατάστασιν ἀπαιτούσαν, κατὰ τὴν περὶ τοῦτο γινωμάτευσιν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς, συνεχῆ ἐπίδελψιν καὶ συμπαράστασιν τρίτου προσώπου (ἀπόλυτος ἀναπηρία), τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως προσαυξάνεται κατὰ 40 ο)ο, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ ἡ κατάσταση ἀπολύτου ἀναπηρίας, μὴ ἰσχύοντες ἐν προκειμένῳ τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐπομένης παραγράφου.

8. Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τῶν τετρακοσίων (400) δραχμῶν καὶ ἀνώτερον τῶν δύο χιλιάδων (2.000) δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Ποσὸν συντάξεως μελῶν οἰκογενείας.

1. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως τῆς δικαιούται ἢ χήρα (χήρος) ἰσοῦται πρὸς 60 ἑκατοστὰ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας συντάξεως εἰς τὴν δικαιούται ἕκαστον τέκνον καὶ γονεὺς, ἰσοῦται πρὸς τὰ 20 ο)ο τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης).

Προκειμένου ὁμοίως περὶ τέκνου ὄρφανου ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων πρὸς 60 ο)ο.

Τὸ Σύνολον πάντως τῶν συντάξεων τῆς χήρας (χήρου) καὶ τῶν τέκνων, δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης) καὶ μὴ ὑπαρχούσης χήρας (χήρου) δικαιουμένης συντάξεως, τὰ 60 ο)ο τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν συντάξεων ὑπερβαίῃ τὰ ὄρια τοῦ προήγουμένου ἔδαφίου, ἡ σύνταξις ἐκάστου δικαιουμένου μειοῦται ἀναλόγως.

3. Τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἐκάστου ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ τοῦ πατρὸς ἢ τῆς χήρας μητρός, ἰσοῦται πρὸς 20 ο)ο τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), τῆς δὲ χήρας μητρός εἰς τὰ 40 ο)ο τῆς αὐτῆς συντάξεως, χωρὶς ὁμοίως τὸ σύνολον τῆς συντάξεως τῶν ἐγγονῶν, προγονῶν καὶ γονέων νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐὰν μὲν δὲν ὑφίσταται χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως τοῦ θανόντος (θανούσης), ἐὰν δὲ ὑφίσταται χήρα (χήρος) ἢ τέκνα δικαιούμενα συντάξεως, τὸ ποσὸν τὸ ἀπομένον μετὰ τὴν, ἐκ τῆς ἐν λόγῳ συντάξεως, ἰκανοποίησιν τοῦ δικαιώματος τῆς χήρας (χήρου) ἢ τῶν τέκνων. Αἱ διατάξεις τοῦ τελευταίου ἔδαφίου τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐν προκειμένῳ.

4. Ὡς σύνταξις τοῦ θανόντος (θανούσης) διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τῶν ποσοστῶν τῶν συντάξεων τῶν μελῶν οἰκογενείας, λογίζεται τὸ ποσὸν τῆς βασικῆς συντάξεως τὸ ὅποιον ἐλάβανεν ὁ θανὼν (θανούσα) συνταξιούχος ἢ ὅπερ διὰ ἐδικαιούτο ὁ θανὼν (θανούσα) ἂν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του καθίστατο ἀνάπηρος ἐκ τῆς αἰτίας ἐξ ἧς ἀπέβησεν, ἀνευ πάντως τῆς προσαυξήσεως περὶ τῆς ἢ παράγραφος 7 τοῦ προηγούμενου ἄρθρου.

Τὸ ποσὸν τῆς καταβαλλομένης συντάξεως εἰς ἐκάστην ὁμάδα συνταξιούχων λόγῳ θανάτου, ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ εἶναι κατώτερον τοῦ ποσοῦ τῶν 350 δραχμῶν καὶ ἀνώτερον τῶν τοιοῦτων τῶν δραχμῶν 1.500.

Ἄρθρον 9.

Ἀφάνεια.

1. Πάντα, τὰ, κατὰ τὸν παρόντα Κανονισμόν, ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφαλίσεως ἀπορρέοντα δικαιώματα, τὰ ἔχοντα ὡς προϋπόθεσιν τὸν θάνατον, γεννῶνται καὶ ἐπὶ ἀφανείας.

2. Ἡ κήρυξις καὶ ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀφανείας ἡσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου ἢ ἐπιδοματοῦχου λόγῳ ἀναπροσαρμογῆς, γενομένη κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, εἴτε κατὰ τὴν Νομοθεσίαν τοῦ Ι.Κ.Α., θεωρεῖται ἐγκυρὸς καὶ ἰσχυρὰ διὰ τὴν ἀναγνώρισιν οἰασθῆποτε παροχῆς ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου ὑπὲρ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀφάντου.

Ἄρθρον 10.

Σύνταξις λόγῳ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος ἢ ἀτυχήματος ἐκτὸς ἐργασίας.

1. Ἐν περιπτώσει ἀναπηρίας ἢ θανάτου ὀφειλομένων εἰς βίαιον συμβᾶν ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐργασίας τοῦ ἡσφαλισμένου (ἐργατικὸν ἀτύχημα), ἡ χορήγησις τῆς συντάξεως καθορίζεται ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἡμερησίων καταβολῶν ἐν τῇ ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου.

2. Ἐὰν τὸ ἀτύχημα ἐπῆλθεν οὐχὶ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς αὐτῆς, ἀλλ' ἐξ ἄλλης αἰτίας, διὰ τὴν χορήγησιν συντάξεως ἀπαιτεῖται ἡ συμπλήρωσις τῶν, ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε Νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. ἀπαιτούμενων ἡμερῶν ἐργασίας ἐν ἀσφαλίσει διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως διὰ τὴν αἰτίαν αὐτήν.

*Άρθρον 11.

Πρόσωπα δικαιούμενα παροχών.

Πρόσωπα δικαιούμενα παροχών παρά του Ταμείου, συντροφευομένων και των λοιπών προϋποθέσεων του Νόμου και του παρόντος Κανονισμού, είναι :

Α) Οί διατελέσαντες εν ασφαλίσει: α) του Ειδικού Λογαριασμού Οικονομικής Ένισχύσεως Έξόδου Γερόντων και Ανικάνων Έργατοτεχνιτών Δομικών Έργασιών, β) του Κεφαλαίου Έξόδου Γερόντων και Ανικάνων Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών και γ) του Ταμείου Επιχειρηματικής Ασφαλίσεως Έργατοτεχνιτών Δομικών και Ξυλουργικών Έργασιών.

Β) Τά κατά τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος μέλη τῆς οικογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου.

*Άρθρον 12.

Ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς.

1. ἠσφαλισμένους πραγματοποιήσας ἐν τῇ ασφαλίσει τοῦ Ταμείου, τὰς, ὑπὸ τῆς διαπούσης ἐκάστοτε τὸ ΙΚΑ Νομοθεσίας, ἀπαιτούμενας ἡμέρας ἐργασίας ἐν ασφαλίσει, διὰ τὴν θεμελίωσιν τοῦ εἰς σύνταξιν δικαιώματος λόγῳ ἀναπηρίας καὶ καθιστάμενος ἀνάπηρος, ὑπὸ τὴν ἐννοίαν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος Κανονισμού, δικαιούται ἐπίδομα ἀναπροσαρμογῆς, ἐφ' ὅσον δύναται νὰ κερδίξῃ, πλέον τοῦ 1)3, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν 2)3, ἐκείνου πού δύναται νὰ κερδίξῃ σωματικῶς καὶ πνευματικῶς ὑγιῆς ἄνθρωπος ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ καὶ μετὰ τὰ αὐτὰ προσόντα.

2. Τὸ ποσὸν τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς ἰσοῦται πρὸς τὸ ἡμισυ τῆς ἡς θὰ ἐδικαιούτο συντάξεως λόγῳ ἀναπηρίας ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας ὀρίζεται ἀπὸ 33,3 ο) ἕως 50 ο), πρὸς τὰ 3)4 δὲ ταύτης, ἐφ' ὅσον τὸ ποσοστὸν ἀναπηρίας ὀρίζεται εἰς ποσοστὸν ἀπὸ 50 ο) ἕως 66,6 ο).

3. Τὸ ἀνωτέρω ἐπίδομα καταβάλλεται ἀδιαφόρῳς ἀσκήσεως παρά τοῦ ἐπιδοματοῦχου οἰσδήποτε αὐτοτελοῦς ἢ ἐξηρητημένης ἐργασίας ἐπὶ διετίαν καὶ πέραν αὐτῆς, ἐφ' ὅσον προβλέπεται ὑπὸ τῆς Νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ.

4. Οἱ λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος, δικαιούνται τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ἡμερησίων καταβολῶν ἐν τῇ ασφαλίσει τοῦ Ταμείου.

5. Οἱ λόγῳ ἀναπηρίας ἐξ ἐργατικοῦ ἀτυχήματος μὴ ἐπελθόντος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς ὑπηρεσίας ἢ ἐξ ἀφορμῆς ταύτης (ἀτύχημα ἐκτὸς ἐργασίας), δικαιούνται τοῦ ἀνωτέρω ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσαν ἐν τῇ ασφαλίσει τοῦ Ταμείου τὰς, διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην, προβλεπόμενας ἡμέρας ἐργασίας ὑπὸ τῆς διαπούσης ἐκάστοτε τὸ ΙΚΑ Νομοθεσίας.

6. Ἐν περιπτώσει θανάτου ἠσφαλισμένου τυγχάνοντος ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς τὰ κατά τὸ ἄρθρον 4 τοῦ παρόντος μέλη τῆς οικογενείας αὐτοῦ, δικαιούνται παρά τοῦ Ταμείου συντάξεως κατὰ τὰ ποσοστὰ τοῦ ἄρθρου 8 καὶ ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς, ὅπερ ἐλάμβανεν ὁ θανὼν ἐπιδοματοῦχος κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου του.

7. Εἰς περίπτωσιν μετατροπῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀναπροσαρμογῆς εἰς σύνταξιν ἀναπηρίας ἢ γήρατος, δὲν κρίνονται ἐκ νέου αἱ χρονικαὶ προϋποθέσεις.

*Άρθρον 13.

Βοήθημα γάμου.

1. Ἐργάτριαι δομικῶν, ὁδοποιητικῶν, λατομευτικῶν καὶ Ξυλουργικῶν ἐπιχειρήσεων ἠσφαλισμέναι παρά τῷ Ταμείῳ ἀνεξαρτήτως ἡλικίας καὶ ἐπαγγέλματος, ἀποχωροῦσι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν 2.000 τουλάχιστον ἡμερησίων καταβολῶν ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἡμέρας τελέσεως τοῦ γάμου των, λαμβάνουσιν ὡς βοήθημα λόγῳ γάμου, ἐφ' ἧς ἀπαξ καταβαλλόμενον ποσόν, ἴσον πρὸς τὰς ἀτομικὰς των εἰσφορὰς ἠξιεμένης κατὰ 50 ο).

2. Ἡ τέλεις τοῦ γάμου ἀποδεικνύεται διὰ ληξιαρχικῆς πράξεως γάμου.

3. Ἐν περιπτώσει νέας ὑπαγωγῆς τῶν ἐν παραγρ. 1 τοῦ παρόντος προσώπων εἰς τὴν ἀσφάλισιν, δύναται ν' ἀποκτηθῇ συνταξιοδοτικὸν δικαίωμα, ἐφ' ὅσον ἡ ἠσφαλισμένη ἀπὸ τοῦ γάμου τῆς καὶ ἐφεξῆς ἤθελε συμπληρώσει ἐξ ὑπαρχῆς τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καθοριζόμενας ἡμερησίας καταβολὰς, διὰ μίαν ἐκάστην τῶν ἀσφαλιστικῶν περιπτώσεων.

*Άρθρον 14.

Χρόνος ἐνάρξεως καὶ λήξεως τοῦ συνταξιοδοτικοῦ δικαιώματος.

1. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα λόγῳ γήρατος, ἄρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου ἐκείνου καθ' ὃν ὑπεβλήθη παρά τοῦ πληροῦντος τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 2 ἠσφαλισμένου αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως, μετὰ πληρῶν δικαιολογητικῶν τῶν ὀριζομένων δι' ἀποφάσεως τοῦ Δ. Σ. κατὰ τὰ, ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὀριζόμενα, καὶ λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς τοῦ θανάτου τοῦ ἢ τῆς ὑπαγωγῆς τυχόν τούτου ἐκ νέου εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου.

2. Εἰς περίπτωσιν ἀναπηρίας ὀφειλομένης εἰς ἀθνήειαν ἢ ἀτύχημα τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, ἄρχεται εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀνικανότητος πρὸς ἐργασίαν τῆς οἰκείας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ παύσιν τῆς καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον κατεβάλλετο τοιοῦτον παρά τοῦ Ὄργανισμοῦ Κυρίας Ασφαλίσεως εἰς ὃν ἐτύγχανεν ἠσφαλισμένος ὁ αἰτῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν περίπτωσιν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τοῦ ἀτυχήματος.

3. Διὰ τὰ μέλη τῆς οικογενείας τοῦ ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μηνὸς τοῦ ἀκολουθοῦντος τὸν θάνατον αὐτοῦ.

4. Τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν τῶν μελῶν τῆς οικογενείας τοῦ θανόντος ἠσφαλισμένου ἢ συνταξιούχου, λήγει, προκειμένου περὶ τῆς χήρας αὐτοῦ, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνῆψε τὸν γάμον ἢ θανάτου αὐτῆς.

5. Τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα τῶν τέκνων ἐγγόνων καὶ προγόνων, λήγει εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καθ' ὃν συνεπλήρωσαν τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ καὶ πρὸ τούτου.

α) Διὰ τῆς συνάψεως γάμου.

β) Διὰ τῆς ἀναλήψεως συστηματικῆς βιοποριστικῆς ἐργασίας ἀποφερούσης ποσὸν τριπλάσιον τουλάχιστον τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως καὶ

γ) Διὰ τοῦ θανάτου τοῦ δικαιούχου.

Τὸ ἀνωτέρω ὄριον τοῦ 18ου ἔτους δὲν ἰσχύει προκειμένου περὶ τέκνου, ἐγγονοῦ ἢ προγονοῦ ἀνικάνου πρὸς πᾶσαν βιοποριστικὴν ἐργασίαν.

*Άρθρον 15.

Ἀναστολὴ καταβολῆς συντάξεως.

Ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως ἀναστέλλεται ἐὰν ὁ συνταξιούχος ἐκτίη ποινὴν στερητικὴν τῆς ἐλευθερίας μεγαλύτεραν τῶν ἐξ μηνῶν, ἐφ' ὅσον ἐκτίει ταύτην.

Ἐὰν ὅμως ὑπάρχωσι πρόσωπα ἅτινα ἐν περιπτώσει θανάτου τούτου, θὰ ἐλάμβανον σύνταξιν ταῦτα δικαιούνται εἰς τὴν ἀπόληψιν τῆς συντάξεως ἧτις θὰ κατεβάλλετο εἰς ταῦτα ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ συνταξιούχου.

*Άρθρον 16.

1. Οὐδεμία παροχὴ εἰς ἀμέσως ἢ ἐμμέσως ἠσφαλισμένον χορηγεῖται ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον δὲν ἔχει καταβληθῆ ἢ τουλάχιστον βεβαιωθῆ ἢ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου εἰσφορὰ εἰς ἔαρος τοῦ ὑποχρέου, διὰ τὴν καταβολὴν τῶν εἰσφορῶν ἐργοδότη ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ταμείου διὰ τὰ πραγματοποιηθέντα παρ' αὐτοῦ ἐν ασφαλίσει ἡμερομίσθια ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου καὶ ἐφεξῆς ἐπιφυλασσομένης μόνον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρ. 2 τοῦ ἐπομένου ἄρθρου 17.

2. Πᾶσα ἐν γένει ἐκ μέρους τοῦ Ταμείου παροχὴ λόγῳ γήρατος ἢ ἀναπηρίας, χορηγείται εἰς τοὺς δικαιούχους ἢ ασφαλισμένους ἐφ' ὅσον οὗτοι ἔπαυσαν ἀποδεδειγμένως παρέχοντες ἐργασίαν εἰς δομικὰς, ὁδοποιητικὰς, λατομευτικὰς καὶ ξυλουργικὰς ἐν γένει ἐπιχειρήσεις.

Ὅσακις δὲ ἤθελα διαπιστωθῆ ὅτι οὗτοι προσφέρουν ἐργασίαν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας προσδίδουσιν κατὰ νόμον τὴν ιδιότητα τοῦ ἠσφαλισμένου παρὰ τῷ Ταμείῳ, διακόπτεται ἢ εἰς τούτους χορηγούμενη παροχὴ διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν συνεχίζεται ἡ ἐργασία αὕτη, ἐπιστρεφόμενου παντὸς τυχόν καταβληθέντος ποσοῦ, ἐπιφυλασσομένου τοῦ Ταμείου πρὸς ποινικὴν δίωξιν τοῦ ὑπαίτιου ἐν περιπτώσει ὑποτροπῆς ἢ μὴ ἀναγγελίας πρὸς τὸ Ταμεῖον τῆς ἀναλήψεως ἐργασίας ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ὑπερβαῖνον τοὺς ἐξ (6) μῆνας.

*Ἄρθρον 17.

Ἀναγνώρισις ἡμερομισθίων — Ἐξαγορὰ προϋπηρεσίας.

1. Τὰ μέχρι τῆς 29.10.1958 πραγματοποιηθέντα ἡμερομισθία ὑπὸ τῶν ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου, ἀναγνωρίζονται ὡς ἐν ἀσφαλίσει τοῦ Ταμείου διανεθέντα, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ἡ πραγματοποιήσις των καὶ ἡ καταβολὴ τῶν ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν: α) ἐκ τοῦ ἀτομικοῦ ασφαλιστικοῦ βιβλιαρίου τοῦ Ταμείου καὶ β) ἐκ τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων τῶν ἐργοδοτῶν τῶν τηρουμένων παρὰ τῷ Ταμείῳ.

2. Εἰς ἂς περιπτώσεις δὲν ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἢ τε πραγματοποιήσις τῶν μέχρι τῆς 29.10.1958 ἡμερομισθίων καὶ ἡ καταβολὴ τῶν, διὰ ταῦτα, ασφαλιστικῶν εἰσφορῶν, δύναται αἰτῆσι: τοῦ ἠσφαλισμένου, ν' ἀναγνωρισθῶσιν ὡς ἐν ἀσφαλίσει: τὰ, ἐν τῷ ἀτομικῷ ασφαλιστικῷ βιβλιαρίῳ τοῦ ΙΚΑ ἢ τοῦ εἰς ὃν ἀνήκει: κατὰ κυρίαν Ἀσφάλισιν Ὁργανισμοῦ, ἀναγραφόμενα ἡμερομισθία τοῦ ἠσφαλισμένου καὶ ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται: ὅτι, ταῦτα ἐπραγματοποιήθησαν εἰς ἀσφαλίστέαν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐργασίαν.

Διὰ τὴν τοιαύτην ἀναγνώρισιν, ὁ ἠσφαλισμένος ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἀναγνωριζομένων ὡς ἐν ἀσφαλίσει: ἡμερομισθίων, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοστοῦ 30) ἐπὶ τοῦ ἰσχύοντος ἐκάστοτε κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐξαγορᾶς, κατωτάτου ποσοῦ ἡμερομισθίου κοινῷ ἐργάτου οἰκοδόμου ἢ λατόμου ἢ ξυλουργοῦ ἀναλόγως τῆς ειδικότητος τοῦ αἰτούντος τὴν ἀναγνώρισιν ἠσφαλισμένου.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀναγνωριζομένων καὶ ἐξαγοραζομένων ἡμερομισθίων, ἰσοῦται πρὸς τὸν τοιοῦτον τῶν ἐν τῷ ἀτομικῷ ασφαλιστικῷ βιβλιαρίῳ τοῦ ΙΚΑ ἢ τοῦ εἰς ὃ ὑπήγετο κατὰ κυρίαν ἀσφάλισιν Ὁργανισμοῦ, ἀναγραφόμενων ὡς πραγματοποιηθέντων εἰς ἀσφαλίστέαν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἐργασίαν ἡμερομισθίων μὴ δυνάμενος πάντως νὰ ὑπερβῇ τὰ ἑκατὸν (100) δι' ἕκαστον ἡμερολογιακὸν ἔτος.

*Ἄρθρον 18.

Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου ἐκλεγόμενων μετὰ τὴν ὑπαγωγὴν των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου ὡς μελῶν Διοικήσεων ἀνεγνωρισμένων δομικῶν, λατομευτικῶν, ὁδοποιητικῶν καὶ ξυλουργικῶν ἐπαγγελματικῶν Ὁργανώσεων ἢ διοριζομένων ὡς ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανώσεων τούτων, οὗτοι συνεχίζουν τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ ἀσφάλισιν των, ὡς ἡμέραι δὲ ἐργασίας αὐτῶν λογίζονται, αἱ ἀντίστοιχοι ἡμέραι τῆς τοιαύτης συμμετοχῆς των ὡς μελῶν Διοικήσεως τῶν ὡς ἄνω Ὁργανώσεων ἢ τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν εἰς τὰς ὡς ἄνω Ἐπαγγελματικὰς Ὁργανώσεις, ἐφ' ὅσον ἤθελον καταβληθῆ αἱ νόμιμοι ασφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ καὶ συνεισφοραὶ ὑπολογιζόμεναι κατὰ τὸν ἰσχύοντα ἐπὶ ἀριθμοῦ ἡμερομισθίων οὐχὶ ἀνωτέρων τῶν 25 μηνιαίως.

*Ἄρθρον 19.

Διαπίστωσις ἀναπηρίας.

1. Ἡ διαπίστωσις ἀναπηρίας διὰ τὴν ἀπονομὴν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων συντάξεων ἢ ἐπιδομάτων ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς Πρωτοβαθμίου (Υγειονομικῆς) Ἐπιτροπῆς τοῦ ΙΚΑ τοῦ Ὑποκαταστήματος τῆς κατοικίας τοῦ ἠσφαλισμένου.

Κατὰ τῆς γνωματεύσεως τῶν Πρωτοβάθμιων τούτων Ἐπιτροπῶν, ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος τὴν ἀπονομὴν τῆς συντάξεως ἐνώπιον τῶν Δευτεροβαθμίων Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν οἰκείων διατάξεων τῆς Νομοθεσίας τοῦ ΙΚΑ ὡς πρὸς τὴν ἀκολουθητέαν, διαδικασίαν, τὰς προθεσμίας ὑποβολῆς τῆς προσφυγῆς κλπ.

2. Ἐὰν ἀπορριφθῆ αἰτήσεις περὶ ἀπονομῆς συντάξεως ἢ ἐπιδοματος ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας, ἢ διακοπῆ ὀριστικῶς τοιαύτη συντάξις ἢ ἐπίδομα, ὁ ἐνδιαφερόμενος δὲν δύναται νὰ ὑποβάλῃ πρὸ τῆς παρελεύσεως ἔτους νέαν αἴτησιν περὶ ἀπονομῆς τοιαύτης συντάξεως ἢ τοιοῦτου ἐπιδοματος, ἐκτὸς ἐὰν διὰ γνωματεύσεως τῆς ἀρμοδίας Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς προηγουμένης παραγράφου, βεβαιούται ὅτι εἰς τὴν τελευταίως διαπιστωθεῖσαν κατάστασιν ἀναπηρίας του ἐπῆλθεν οὐσιαστικὴ μεταβολή.

3. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου δύναται νὰ ζητῇ ὁπωσδήποτε νέαν ἰατρικὴν ἐξέτασιν τῶν λόγῳ ἀναπηρίας συνταξιούχων ἢ ἐπιδοματούχων του ὡσαύτως παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐξαιρέσει ἐκείνων ὧν ἡ σύνταξις μετετρόπη εἰς σύνταξιν λόγῳ γήρατος, συμφώνως τῇ παραγράφῳ 4 τοῦ ἄρθρου 2.

4. Προκειμένου περὶ ἠσφαλισμένων τοῦ Ταμείου δικαιωθέντων συντάξεως ἢ ἐπιδοματος ἀναπροσαρμογῆς λόγῳ ἀναπηρίας παρὰ τοῦ ΙΚΑ, δὲν ἀπαιτεῖται ἐπανεξέτασις των, παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν, τῆς κεκατονισμένης συντάξεως ἢ τοῦ κεκατονισμένου ἐπιδοματος ἀναπροσαρμογῆς ἀπονεμομένων εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ Ταμείου βάσει τῆς σχετικῆς συνταξιοδοτικῆς ἀποφάσεως τοῦ ΙΚΑ καὶ διὰ τὸν ὑπὸ ταύτης ὀριζόμενον χρόνον συνταξιοδοτήσεως, παρατετινομένης ἀναλόγως τῆς συνταξιοδοτήσεως ὑπὸ τοῦ Ταμείου, ἐφ' ὅσον παρατείνεται καὶ ἡ συνταξιοδοτήσις ἢ ἐπιδότησις ὑπὸ τοῦ ΙΚΑ.

5. Αἱ δαπάναι, ἐξετάσεως τῶν ἠσφαλισμένων, συνταξιούχων καὶ δικαιούχων τοῦ Ταμείου παρὰ τῶν Ὑγειονομικῶν Ἐπιτροπῶν τοῦ ΙΚΑ ἐφ' ὅσον αἱ ἐξετάσεις αὗται γίνονται πρῶτοβουλία τοῦ Ταμείου, βαρύνουσι τὸ Ταμεῖον ἀποδιδόμεναι εἰς τὸ ΙΚΑ βάσει τῶν ὑποβαλλομένων ὑπὸ τούτου χρεωστικῶν καταστάσεων.

*Ἄρθρον 20.

Διαδικασία ἀπονομῆς παροχῶν καὶ τρόπος ἐξακριβώσεως προϋποθέσεων.

1. Αἱ συντάξεις ἀπονέμονται ὑπὸ τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ταμείου κατόπιν αἰτήσεως ὑποβαλλομένης εἰς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ τῶν νομίμων αὐτῶν πληρεξουσίων.

2. Τὸ Δ. Σ. ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς αἰτήσεως ἐκδώσῃ τὴν περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἀπόφασίν του, ἐφ' ὅσον μετὰ τῆς αἰτήσεως ἔχουν ὑποβληθῆ καὶ ἅπαντα τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ δι' ἐκάστην ασφαλιστικὴν περίπτωσιν.

Εἰς περιπτώσιν ἐλλείψεως δικαιολογητικῶν τινων, τὸ Ταμεῖον ὑποχρεοῦται ὅπως εἰδοποιήσῃ πάραυτα τὸν ἐνδιαφερόμενον ἵνα συμπληρώσῃ ταῦτα.

Αἱ περὶ ἀπονομῆς ἢ μὴ συντάξεως ἀποφάσεις τοῦ Δ. Σ. δέον νὰ εἶναι πλήρως ἠτιολογημέναι καὶ κοινοποιῶνται εἰς τὸν ἐνδιαφερόμενον ἐντὸς εἴκοσιν (20) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς των, γενομένης εἰς τὸ σχετικὸν ἔγγραφο κοινοποιήσεως ρητῆς μνείας περὶ τῆς τυχόν ὑπάρξεως εὐχερείας ἀσκήσεως ἐνδίκων μέσων κατὰ τούτων καὶ περὶ τῆς προθεσμίας ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον ν' ἀσκηθῶσι ταῦτα.

3. Αἱ συντάξεις καταβάλλονται εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστου μηνός.

Προκειμένου περὶ συνταξιούχων διαμενόντων μακρὰν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς τῶν συντάξεων, αἱ συντάξεις δύνανται νὰ καταβάλλωνται, ἀποφάσει τοῦ Δ. Σ. καὶ κατὰ μακρότερα διαστήματα, ἀλλὰ εἰς τὸ τέλος τούτων.

*Ἄρθρον 21.

Παραγραφή.

1. Τὸ δικαίωμα εἰς τὰς παρῆχάς παραγράφεται μετὰ παρέλευσιν πενταετίας ἀπὸ τῆς γενέσεώς του.

2. Απαιτητάι δόσεις συντάξεις παραγράφονται μετά παρέλευσιν έτους άφ' ής κατέστησαν άπαιτητάι.

3. Ούδέποτε χορηγείται σύνταξις αναδρομικώς δια χρόνον μακρότερον τών δώδεκα (12) μηνών, άπό τής χρονολογίας καθ' ήν ύπεβλήθη αίτησις περί άποναμής συντάξεως ύπό του Ταμείου.

4. Ουδείς δικαιούται παρά του Ταμείου περισσοτέρων τών μιάς συντάξεων.

Αί περί ύπολογισμού του χρόνου τών παραγραφών διατάξεων του Αστικού Κώδικος εφαρμόζονται και έν προκειμένω.

*Άρθρον 22.

Έκχώρησις - Κατάσχεσις - Συμφηρισμός.

1. Απαγορεύεται ή εκχώρησις ή κατάσχεσις τών ύπό του Ταμείου χορηγουμένων συντάξεων ειμή μόνον δια διατροφήν συζύγου και τέκνων δικαιουμένων τοιαύτης, βάσει τών διατάξεων του Αστικού Κώδικος, όποτε επιτρέπεται ή κατάσχεσις μέχρι του 1)3 τούτων, κατόπιν άδείας του οικείου Προέδρου Πρωτοδικών.

2. Συμφηρισμός με τάς ύπό του Ταμείου χορηγουμένας συντάξεις επιτρέπεται μόνον πρὸς άπόσβεσιν όφειλών τών ήσφαλισμένων πρὸς τὸ Ταμείον και κατόπιν άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου τούτου.

*Άρθρον 23.

Έν περιπτώσει μετατροπής τής αίτιας συνταξιοδοτήσεως συντρεχουσών και τών λοιπών προϋποθέσεων του παρόντος Κανονισμού, δέν κρίνεται εκ νέου ό αριθμός τών πραγματοποιηθεισών ήμερησίων καταβολών ως και τὰ χρονικά όρια έντός τών όποιων έπραγματοποιήθησαν αύται.

*Άρθρον 24.

Δι' άποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται τὰ πιστοποιητικά και λοιπά δικαιολογητικά τὰ όποια ύποχρεούται να ύποβάλη ό δικαιούχος παροχής δια τήν χορήγησιν ταύτης, ό χρόνος ύποβολής αυτών, αί συνέπειαι τής μη έμπροθέσμου συμπληρώσεως τούτων, ως και πᾶσα άλλη σχετική λεπτομέρεια μη προβλεπομένη ύπό του παρόντος.

*Άρθρον 25.

1. Η άπόκτησις δικαιωμάτων του ήσφαλισμένου έναντι του Ταμείου από τής ισχύος του παρόντος θέλει άπορρεύσει μόνον εκ τής ύπάρξεως άτομικού ασφαλιστικού βιβλιαρίου του Ταμείου με τὸ όποϊον ύποχρεούται τὸ Ταμείον όπως εφοδιάση άπαντας τούς ήσφαλισμένους και τών έν αύτῷ έπικολληθέντων, αναλόγων πρὸς τὰ ύπ' αυτών πραγματοποιηθέντα έν ασφαλίσει ήμερομίσθια, ένσήμων.

2. Είς άς περιπτώσεις ό ήσφαλισμένος κέκτηται ασφαλιστικού βιβλιαρίου του Ταμείου και δέν έχουσιν έπικολληθή έν' αυτού τὰ αναλογούντα πρὸς τὰ ύπ' αυτού πραγματοποιηθέντα έν τή ασφαλίσει του Ταμείου ένσημα, ύποχρεούται όπως έντός τριετούς άνατρεπτικής προθεσμίας από τής πραγματο-

ποίησεως τούτων, καταγγείλη έγγραφως τὸν δυστροπούντα έργοδότην εις τὸ Ταμείον, άλλως απόλλυσι τὰ έναντι του Ταμείου δικαιώματά του.

*Άρθρον 26.

Μεταβατικά Διατάξεις

Αί ύπό του Ταμείου παρεχόμεναι συντάξεις εις τούς συνταξιούχους οι όποιοι κέκτηνται τάς ύπό του παρόντος Κανονισμού τιθεμένας προϋποθέσεις θεμελιώσεως του εις σύνταξιν δικαιώματος, άνακαθορίζονται επί τή βάσει τών διατάξεων του παρόντος.

2. Είς άς περιπτώσεις εκ του άνακαθορισμού προκύπτει ποσόν μικρότερον τής ήδη παρεχομένης συντάξεως, εξακολουθεϊ καταβολομένη αύτη, τὸ επί πλέον δέ ποσόν ταύτης συμφηρίζεται πρὸς πᾶσαν μελλοντικήν αύξησιν τών συντάξεων.

3. Αί ήδη παρεχόμεναι συντάξεις εξακολουθοῦν καταβαλλόμεναι και εις τούς μη κέκτημένους τάς ύπό του παρόντος Κανονισμού τιθεμένας προϋποθέσεις θεμελιώσεως του εις σύνταξιν δικαιώματος.

4. Ησφαλισμένοι πραγματοποιήσαντες πεντακοσίας (500) ήμέρας έργασίας από τής ύπαγωγής των εις τήν ασφάλισιν του Ταμείου, άποδεικνυσμένων δια στοιχείων του Ταμείου και έν έλλείψει τοιούτων δια του ασφαλιστικού βιβλιαρίου του ΙΚΑ και τυχόντες έφ' άπαξ βοηθήματος παρά του Ταμείου και συντάξεως παρά του ΙΚΑ λόγω άναπηρίας πρὸ τής ισχύος του Κανονισμού Παροχών, δικαιούνται από τής ισχύος του παρόντος συντάξεως και παρά του Ταμείου, συμφηφιζόμενου, κατόπιν άποφάσεως του Δ.Σ. του καταβληθέντος εις αυτούς έφ' άπαξ βοηθήματος πρὸς τάς μελλούσας να καταβληθοῦν συντάξεις τών πρώτων μηνών, έφ' όσον ύποδάλουν αίτησιν έντός τριμήνου από τής δημοσίευσως του παρόντος.

Είς τὸν αυτὸν επί τής Έργασίας Έπουργὸν άνατίθεμεν τήν δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Έν Θεσσαλονίκη τῆ 29 Οκτωβρίου 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

• ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Α. ΔΗΜΗΤΡΑΤΟΣ

(6)

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΗΜΑΡΤΗΜΕΝΩΝ

Είς τὸ ύπ' αριθ. 639 Β. Διάταγμα τής 18 Αύγουστου 1960 «περί καθορισμού τών δικαιωμάτων προσορμίσσεως και παραβολής πλοίων έν λιμένι Έρακλείου» (Φ.Ε.Κ. 144) Α) 17.9.1960) και εις τὸ άρθρον 1 παράγγ. Β' οι αριθμοί «3001» «4000» διορθοῦνται: εις τὸ όρθρον «από 3501 μέχρι 4000».

(Έκ του Έπουργ. Συγχ. και Δημ. Έργων)

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

Ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1960 ἡ ἔτησίαι συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ὡς κάτωθι:

Α'. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	400
2. » » » Β'	»	250
3. » » » Γ'	»	200
4. » » » Δ'	»	400
5. » » Παράρτημα	»	200
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	500
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κλπ.»	»	300
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	200
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	2.000

Οἱ Δήμοι καὶ αἱ Κοινότητες τοῦ Κράτους καταβάλλουσι τὸ ἕμισυ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

Ἐπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογοῦν τὰ ἑξῆς ποσά:

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	20.—
2. » » » Β'	»	12.50
3. » » » Γ'	»	10.—
4. » » » Δ'	»	20.—
5. » » Παράρτημα	»	10.—
6. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	25.—
7. » » τεῦχος «Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κλπ.»	»	15.—
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἰδιοκτησίας.....	»	10.—
9. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη.....	»	100.—

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστον φύλλον, μέχρι 8 σελίδων, τιμᾶται δραχ. 2, ἀπὸ 9 σελίδων καὶ ἄνω, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δραχ. 5.

Γ'. ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

I. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης:

Α'. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	200
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν.....	»	5.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	1.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικὰ συνέλευσεις, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων	»	500
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν, κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1939	»	100
6. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	500
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεως τιμολογίων τῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	300
9. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων	»	2.000

10. Τῶν περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος πρὸς ἀντιπροσώπων ἐν Ἑλλάδι ἄλλοδαπῶν ἑταιρειῶν.....	Δρχ.	1.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	5.000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης.

1. Τῶν Καταστατικῶν.....	Δρχ.	500
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν Καταστατικῶν	»	200
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	100
4. Τῶν ἰσολογισμῶν.....	»	500
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων ..	»	500

II. Εἰς τὸ Παράρτημα:

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	200
2. Τῶν ἀδειῶν πωλήσεως ἱαματικῶν ὑδάτων.....	»	500

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γένει ὠρίσθη εἰς 5 %.

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰς πράξεις, ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Αἱ συνδρομαὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις ἐν εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπου ἀποδίδουσι τοῦτο εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ, συμφώνως πρὸς τὰ ὀριζόμενα διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) ἐγκυκλίου διαταγῆς τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικοῦ. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστελλομένων δι' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΚΩΝ. ΧΡ. ΤΡΥΦΩΝΑΣ